

CRISTOFOR COLUMB

Columb s-a născut în **Geneva, Italia**, în jurul anului 1451. Tatăl său a fost țesător și se presupune că Cristofor a intrat în acest comerț de mic copil. Informații despre începutul carierei sale de navigator sunt nesigure. Orașul independent genovez avea un port aglomerat și se poate ca el să fi fost marinar pe nave comerciale.

La mijlocul anului 1470 a realizat prima sa călătorie spre insula **Xhios**, situată în **Marea Egee**. În 1476 Cristofor Columb a navigat cu un convoi spre **Anglia**. În timp ce se afla în dreptul coastei **Portugaliei** convoiul a fost atacat de pirați și nava pe care se afla și Columb s-a scufundat, însă acesta a înotat până la țărm și a găsit adăpost în **Lisabona**. Stabilindu-se acolo, unde fratele său **Bartolomeu** lucra drept cartograf, s-a căsătorit în 1479 cu fiica guvernatorului insulei **Porto Santo**. Unicul copil al lui Cristofor Columb din această căsătorie, **Diego** s-a născut în 1480. Bazându-se pe informațiile acumulate de-a lungul călătoriilor sale și studiind cărțile și **hărțile** din vremea sa, Cristofor a ajuns la concluzia că pământul este cu 25% mai mic decât se credea până atunci. În premiza acestor lucruri Columb a crezut că puteai să ajungi în Asia mai repede navigând spre vest. În anul 1484 și-a prezentat ideile lui **Joao II**, regele Portugaliei, cerând finanțare pentru o călătorie spre vestul Oceanului Atlantic. Propunerea sa a fost respinsă de către o comisie regală maritimă.

Puțin timp după aceasta, Columb s-a mutat în Spania unde planurile sale au câștigat suportul unor persoane foarte influente, astfel aranjându-se o audiere în 1486 la **Isabella I**, regina **Castiliei**. Tot în acest timp a cunoscut-o pe **Beatriz Enriquez**, care a devenit amanta sa și mama celui de-al doilea fiu **Ferdinand Columb**.

În Spania ca și în Portugalia o comisie regală i-a respins planul. Cristofor Columb a continuat însă să caute ajutor și în sfârșit în aprilie 1492 insistența sa a fost recompensată: **Ferdinand V**, regele **Castiliei** și regina **Isabella** au fost de acord să sponsorizeze expediția.

Contractul semnat menționa că navigatorul devenea vicerege asupra tuturor teritoriilor descoperite și i se mai atribuia o zecime din toate metalele prețioase descoperite sub jurisdicția sa.

Prima călătorie

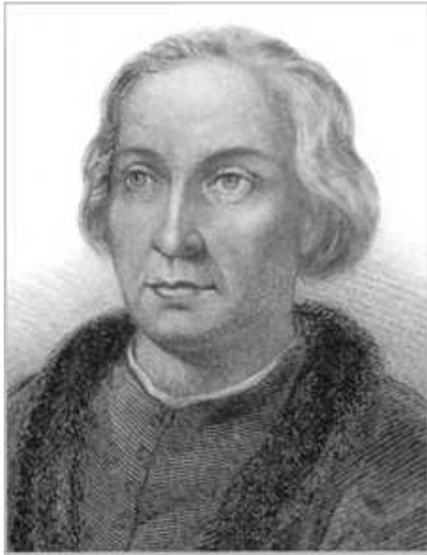
Cristofor Columb avea să pornească cu **Santa Maria**, o nava mare de aproximativ 30m lungime care era sub comanda sa, **Pinta** și **Nina**, doua caravele mici de aproximativ 15m lungime. Cele două nave mai mici erau comandate de către **Martin Alonso Pinazon** și fratele său **Vicente Yanez Pinazon**. Navele au plecat din **Palos de la Frontera (Spania)** pe data de 3 august 1492 cu un echipaj de aproximativ 90 de oameni.

A doua călătorie

Columb imediat a plănuit o a doua expediție cu 17 vase și aproximativ 1500 de oameni, care a plecat din **Spania** în septembrie 1493. Debarcările au fost făcute pe insulele: **Dominicană**, **Guadalupe** și **Antigua**. Pe data de 27 noiembrie vasele au ancorat la **Navidad** unde toți oamenii au fost uciși iar fortul a fost distrus. Columb a abandonat ruinele, și aproape de **Capul Isabella (Republica Dominicană)**, a stabilit o colonie care a devenit prima așezare europeană în **Lumea Nouă**.

Părăsind colonia pentru o călătorie de explorare în primăvara anului 1494, Columb a cercetat coastele **Cubei** pe care el a considerat-o că nu este o insulă ci o parte a continentului Asian. Când Columb s-a întors în colonia Isabela (29 septembrie 1494) a constatat că între coloniști se iscase ră serioase disensiuni iar o parte dintre ei erau deja în drum spre Spania pentru a-și expune revendicările. Una dintre problemele majore cu care se confrunta Columb era ostilitatea

băștinașilor a căror inițială prietenie a dispărut datorită brutalității europenilor. Columb a reușit să-i învingă pe băștinași în bătălia din martie 1495 și a deportat un număr mare dintre ei în Spania pentru a fi vânduți ca sclavi. Regina Isabella s-a opus și supraviețuitorii au fost returnați. O comisie regală de investigații a ajuns la Isabella în octombrie 1495. Pentru că acest grup critica insistent politica sa, Columb a stabilit o nouă capitală în Santo Domingo și a plecat spre Spania lăsându-l pe Bartolomeu la comandă. A raportat direct regelui Ferdinand și reginei Isabella care au înlăturat orice critică la adresa lui Columb. Suveranii au promis că vor trimite o nouă flotă, dar pentru că le-a scăzut entuziasmul din cauza neproductivității coloniilor, a durat aproape doi ani până când opt vase au fost trimise. A treia și a patra călătorie

Columb a ridicat ancora în a treia sa călătorie pe data de 30 mai 1498. Prima debarcare a avut loc pe insula Trinidad (Sfânta Treime). Atunci a descoperit insula care se numește acum Venezuela. După ce a navigat de-a lungul coastei a intrat în Golful Paria. La gurile râului Orinoco a coborât puțin pe uscat. În jurnalul său de bord a scris că a găsit o "Lume Nouă" necunoscută încă europenilor. Columb a ridicat ancora din nou întâlnind și alte insule noi printre care și insula Margarita după care și-a îndreptat cursul spre insula Espaniola.

Ajungând în Santo Domingo (august 31), Columb a găsit o parte din colonie revoltându-se împotriva fratelui său. A anihilat rebelii și și-a intensificat eforturile, însă inutil după cum s-a dovedit a fi, să convertească băștinașii americani în creștini. De asemenea a extins operațiunile de extragere a aurului. În acest timp adversarii săi din Spania au convins regalitatea că insula Espaniola ar trebui să aibă un nou guvernator. În mai 1499, coroana l-a îndepărtat pe Columb și l-a numit pe Francisco de Bobadilla, care a ajuns pe data de 23 august 1500 pe insulă, și i-a arestat pe Columb și pe fratele său Bartolomeu. I-a încătușat și i-a trimis în Spania. Columb a insistat să rămână cu cătușele până când regina avea să i le scoată. Monarhii i-au iertat pe cei doi frați și i-au răsplătit, dar au refuzat să le dea comanda coloniilor. Bobadilla a fost înlocuit ca guvernator după puțin timp de către Nicolas de Ovando.

Deși Columb a primit suportul regal pentru o patra călătorie în căutarea unei rute vestice către Asia, la dispoziția sa au fost puse doar patru caravele în stare proastă de funcționare și i-a fost interzis să se oprească în **Espaniola**. Expediția a pornit din **Cádiz** în mai 1502. La sfârșitul celor 21 de zile de cursă rapidă peste ocean, navele sale aveau neapărată nevoie de reparații. Columb a coborât ancora aproape de **Santo Domingo**, dar i-a fost interzis să intre în port deși se apropia un uragan foarte puternic. După ce a terminat reparațiile la nava sa, Columb s-a îndreptat spre apele din **Honduras**, apoi a navigat spre sud de-a lungul coastelor Americii Centrale timp de șase luni căutând o trecere spre vest. În ianuarie 1503 a debarcat în **Panama** și a stabilit o așezare, dar revoltele din cadrul echipajului și problemele cu băștinașii l-au făcut pe Columb să renunțe la această idee.

Expediția s-a redus la două caravele ce navigau spre Espaniola dar vasele putrezite au eșuat aproape de **Jamaica** (23 iunie 1503). Columb a trimis mesageri în **Espaniola** cerând ajutor, în timp ce forța băștinașii să dea de mâncare oamenilor. Ajutorul a ajuns aproape după un an fiind întârziat deliberat de către Ovando. Puținul echipaj care a mai rămas s-a îmbarcat pe data de 28 iunie 1504 spre **Santo Domingo**. Apoi a pornit spre **Spania** atingând **Saluncar de Barrameda** pe 9 noiembrie. De atunci Columb nu a mai navigat niciodată.

Ultimile luni ale vieții sale au fost marcate de boală și de încercări nereușite de a-și recupera privilegiile de la **regele Ferdinand**, deși pe atunci Columb era destul de bogat. A murit pe data de 20 Mai 1506 în localitatea **Valladolid**. Rămășițele sale au fost mai târziu aduse în **Sevilla**, apoi transferate în **Santo Domingo**, mutate la **Havana (Cuba)**, și în cele din urmă (1899) au fost returnate la **Sevilla**. (Unii istorici cred că rămășițele aduse din **Santo Domingo** nu erau ale sale, deci osemintele sale pot fi încă acolo). Oriunde se odihnește Cristofor Columb acum, cercetările moderne au diminuat considerabil reputația eroică pe care a câștigat-o în secolul 19-lea, deși calitățile sale de navigator sunt celebrate și acum.